

Vi er enige i bekymringerne. Vi er enige i mange af de argumenter, der er bag beslutningsforslaget. Men vi kan ikke stemme for det, fordi det pr. automatik skal føre direkte over i et forslag til en barselfond, underforstået et lovforslag. Og her synes vi, at der skal en drøftelse af de forskellige løsningsmuligheder til, før vi eventuelt overvejer et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg forstår sådan set godt de sjælekvaler, hr. Lars Barfoed må være i, fordi han jo inderst inde udmærket kender problemerne fra sin tidligere beskæftigelse og også kender problemerne fra sin udmærkede konservative kollega, ligestillingsministeren.

Må jeg så igen citere fra fru Henriette Kjærs udtalelser til Ugebrevet A4 tidligere i år, i januar måned i år, hvor hun siger:

»Under alle omstændigheder er vi nødt til at gøre noget, så kvinder i den fødedygtige alder vitterlig stilles lige med mændene på jobmarkedet. Det er dybt uretfærdigt, hvis arbejdsgivere diskriminerer, alene fordi kvinden forventes at skulle have børn.«

Her siger ligestillingsministeren jo, at vi skal gøre noget, så kvinder i den fødedygtige alder stilles lige med mændene på jobmarkedet. Og det er præcis det, sådan en fond skal indeholde. Det, analysen skal vise, er, hvilke forskellige slags modeller der kan være.

Så ligestillingsministeren er ikke i tvivl, for hun siger, at vi under alle omstændigheder bliver nødt til at gøre noget. Er hr. Lars Barfoed lidt mere i tvivl, end ligestillingsministeren er?

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Lars Barfoed for at svare.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Fru Elisabeth Arnold mener, at jeg ligefrem har sjælekvaler i denne her forbindelse. Det er måske lidt hårdt udtrykt, men der er bestemt anledning til at gøre sig overvejelser, og der er anledning til at bekymre sig for de problemer, som de meget fordelagtige barselorlovsregler fører til i form af risiko for kønsdiskrimination, risiko for, at visse arbejdsgivere bliver alt for hårdt økonomisk tynget af reglerne, og risiko for en forvridning på arbejdsmarkedet mellem virksomheder

med forskellig grad af beskæftigelse af kvinder, som søger om barselorlov.

Der er bestemt grund til at gøre sig overvejelser, men jeg mener, at der er så mange forskellige løsningsmodeller, man kan forestille sig, at analyserne af problemernes art og omfang og af de forskellige løsningsmodeller først må være til stede, inden vi kan forpligte os til at fremsætte et forslag. Dette allerede af den grund, at det også må indbefatte en dialog med arbejdsmarkedets parter for at overveje, om det eventuelt ad den vej, altså gennem en frivillig aftale mellem arbejdsmarkedets parter, kan lade sig gøre at løse problemerne, uden at vi skrider til lovgivning.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Mit partis ordfører, hr. Ole Sohn, kan ikke være til stede, fordi han er beskæftiget andetsteds, idet han i øjeblikket er ved at blive introduceret til Folketingets nye elektroniske system, herunder telefonien, og det skal jo også passes. Derfor skal jeg på SF's vegne fremføre de synspunkter, som vi har til det her beslutningsforslag.

Jeg vil citere fra et udspil, som vi selv kom med i juni 2001, hvor vi i forbindelse med vores oplæg til en ny barselordning på det tidspunkt gav udtryk for, at der skulle indføres barselfondsordninger, der fjerner eller mindsker arbejdsgivernes økonomiske belastning ved barsel og sikrer større vikardækning. Ordningerne skulle finansieres gennem bidrag fra arbejdsgiverne.

Det var synspunkter, vi havde, da forhandlingerne om barselordninger gik i gang i 2001, og det er synspunkter, vi stadig væk har.

Vi mener, at det allerede på det tidspunkt kunne påvises, at de tendenser, som allerede eksisterede på det tidspunkt, med hensyn til hvordan barsellovgivningen fungerer, naturligvis ville blive forstærket, når man forlænger barselmuligheden; en mulighed, som vi selvfølgelig var tilhængere af.

Det, der jo har været karakteristisk for det danske samfund gennem 1960'erne, 1970'erne og 1980'erne, har været, at der er blevet større ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Men det, vi også må konstatere, er, at den ligestilling på en del områder er blevet svækket i de senere år.

Det hænger jo sammen med, at man i forbindelse med, at man laver forskellige ordninger,